

en kwalificaties, ook al is voor het betrokken beroep een richtlijn inzake de onderlinge erkenning van diploma's vastgesteld, maar dat de toepassing van die richtlijn niet kan leiden tot automatische erkenning van de titel(s) van de verzoeker.

(¹) PB C 102 van 8.4.2000.

ARREST VAN HET HOF

(Tweede kamer)

van 24 januari 2002

in zaak C-35/00: Commissie van de Europese Gemeenschappen tegen Verenigd Koninkrijk van Groot-Brittannië en Noord-Ierland (¹)

(„Niet-nakoming — Milieu — Afvalstoffen — Richtlijnen 75/442/EEG, 91/689/EEG en 94/62/EG — Plannen voor beheer van afvalstoffen”)

(2002/C 84/31)

(Procestaal: Engels)

(Voorlopige vertaling; de definitieve vertaling verschijnt in de Jurisprudentie van het Hof)

In zaak C-35/00, Commissie van de Europese Gemeenschappen (gemachtigden: R. B. Wainwright en L. Ström) tegen Verenigd Koninkrijk van Groot-Brittannië en Noord-Ierland (gemachtigde: R. Magrill, bijgestaan door D. Wyatt, QC), betreffende een verzoek aan het Hof om vast te stellen dat het Verenigd Koninkrijk van Groot-Brittannië en Noord-Ierland, door geen plannen voor het beheer van afvalstoffen op te stellen in overeenstemming met alle bepalingen inzake afvalstoffen van richtlijn 75/442/EEG van de Raad van 15 juli 1975 betreffende afvalstoffen (PB L 194, blz. 39), zoals gewijzigd bij richtlijn 91/156/EEG van de Raad van 18 maart 1991 (PB L 78, blz. 32), van richtlijn 91/689/EEG van de Raad van 12 december 1991 betreffende gevaarlijke afvalstoffen (PB L 377, blz. 20), en van richtlijn 94/62/EG van het Europees Parlement en de Raad van 20 december 1994 betreffende verpakking en verpakkingsafval (PB L 365, blz. 10), en/of de Commissie hiervan niet in kennis te stellen, de krachtens artikel 7 van richtlijn 75/442, zoals gewijzigd bij richtlijn 91/156, artikel 6 van richtlijn 91/689 en artikel 14 van richtlijn 94/62 op hem rustende verplichtingen niet is nagekomen, heeft het Hof (Tweede kamer), samengesteld als volgt: N. Colneric, kamerpresident, R. Schintgen en V. Skouris (rapporteur), rechters; advocaat-generaal: A. Tizzano; griffier: R. Grass, op 24 januari 2002 een arrest gewezen waarvan het dictum luidt als volgt:

- 1) Door geen afvalbeheersplannen op te stellen die zijn volledige grondgebied bestrijken en in overeenstemming zijn met alle bepalingen van richtlijn 75/442/EEG van de Raad van 15 juli 1975 betreffende afvalstoffen, zoals gewijzigd bij richtlijn 91/156/EEG van de Raad van 18 maart 1991, van richtlijn 91/689/EEG van de Raad van 12 december 1991 betreffende gevaarlijke afvalstoffen, en van richtlijn 94/62/EG van het Europees Parlement en de Raad van 20 december 1994 betreffende verpakking en verpakkingsafval, en/of de Commissie hiervan niet in kennis te stellen, is het Verenigd Koninkrijk van Groot-Brittannië en Noord-Ierland de krachtens artikel 7 van richtlijn 75/442, zoals gewijzigd bij richtlijn 91/156, artikel 6 van richtlijn 91/689 en, afgezien van Gibraltar, artikel 14 van richtlijn 94/62 op hem rustende verplichtingen niet nagekomen.
- 2) Het Verenigd Koninkrijk van Groot-Brittannië en Noord-Ierland wordt verwezen in de kosten.

(¹) PB C 102 van 8.4.2000.

ARREST VAN HET HOF

(Vijfde kamer)

van 15 januari 2002

in zaak C-43/00 (verzoek van het Vestre Landsret om een prejudiciële beslissing): Andersen og Jensen ApS tegen Skatteministeriet (¹)

(Harmonisatie van wetgevingen — Richtlijn 90/434/EEG — Gemeenschappelijke fiscale regeling voor fusies, splitsingen, inbreng van activa en aandelenruil — Inbreng van activa of van tak van bedrijvigheid — Begrippen)

(2002/C 84/32)

(Procestaal: Deens)

(Voorlopige vertaling; de definitieve vertaling verschijnt in de Jurisprudentie van het Hof)

In zaak C-43/00, betreffende een verzoek aan het Hof krachtens artikel 234 EG van het Vestre Landsret (Denemarken), in het aldaar aanhangige geding tussen Andersen og Jensen ApS en Skatteministeriet, om een prejudiciële beslissing over de uitlegging van artikel 2, sub c en i, van richtlijn 90/434/EEG van de Raad van 23 juli 1990 betreffende de gemeenschappelijke fiscale regeling voor fusies, splitsingen, inbreng van activa en aandelenruil met betrekking tot vennootschappen uit

verschillende lidstaten (PB L 25, blz. 1), heeft het Hof (Vijfde kamer), samengesteld als volgt: P. Jann (rapporteur), kamerpresident, S. von Bahr, A. La Pergola, L. Sevón en C. W. A. Timmermans, rechters; advocaat-generaal: A. Tizzano; griffier: H. von Holstein, adjunct-griffier, op 15 januari 2002 een arrest gewezen waarvan het dictum luidt als volgt:

- 1) Artikel 2, sub c en i, van richtlijn 90/434/EEG van de Raad van 23 juli 1990 betreffende de gemeenschappelijke fiscale regeling voor fusies, splitsingen, inbreng van activa en aandelenruil met betrekking tot vennootschappen uit verschillende lidstaten, moet aldus worden uitgelegd dat er geen inbreng van activa in de zin van de richtlijn is, wanneer bij een transactie de opbrengst van een door de inbrengende vennootschap aangegane lening in deze vennootschap blijft en de daarmee samenhangende verplichtingen aan de ontvangende vennootschap worden overgedragen. Daarbij is het van geen belang, dat de inbrengende vennootschap een klein pakket aandelen van een derde vennootschap behoudt.
- 2) Het staat aan de nationale rechter om te beoordelen, of een inbreng van activa betrekking heeft op een onafhankelijke exploitatie in de zin van artikel 2, sub i, van richtlijn 90/434, dat wil zeggen een geheel dat op eigen kracht kan functioneren, wanneer de liquiditeit van de ontvangende vennootschap in de toekomst moet worden verzekerd door een bedrijfskrediet van een bank, die onder meer verlangt dat de aandeelhouders van de ontvangende vennootschap een waarborg stellen in de vorm van aandelen ter hoogte van het maatschappelijk kapitaal van deze vennootschap.

(¹) PB C 22 van 29.4.2000.

ARREST VAN HET HOF

(Zesde kamer)

van 24 januari 2002

in zaak C-51/00 (verzoek van het Arbeidshof te Brussel om een prejudiciële beslissing): Temco Service Industries NV tegen Samir Imzilyen, Mimoune Belfarh, Abdesselam Afia-Aroussi, Khalil Lakhdar (¹)

(„Richtlijn 77/187 — Behoud van rechten van werknemers bij overgang van ondernemingen”)

(2002/C 84/33)

(Procestaal: Frans)

(Voorlopige vertaling; de definitieve vertaling verschijnt in de Jurisprudentie van het Hof)

In zaak C-51/00, betreffende een verzoek aan het Hof krachtens artikel 234 EG van het Arbeidshof te Brussel (België), in

het aldaar aanhangig geding tussen Temco Service Industries NV en Samir Imzilyen, Mimoune Belfarh, Abdesselam Afia-Aroussi, Khalil Lakhdar, in tegenwoordigheid van: General Maintenance Contractors BVBA (GMC), Weisspunkt NV, voorheen Buyle-Medros-Vaes Associates NV (BMV), om een prejudiciële beslissing over de uitlegging van de artikelen 1, lid 1, en 3, lid 1, van richtlijn 77/187/EEG van de Raad van 14 februari 1977 inzake de onderlinge aanpassing van de wetgevingen der lidstaten betreffende het behoud van de rechten van de werknemers bij overgang van ondernemingen, vestigingen of onderdelen daarvan (PB L 61, blz. 26), heeft het Hof (Zesde kamer), samengesteld als volgt: F. Macken, kamerpresident, C. Gulmann, J.-P. Puissechet (rapporteur), R. Schintgen en J. N. Cunha Rodrigues, rechters; advocaat-generaal: L. A. Geelhoed; griffier: D. Louterman-Hubeau, afdelingshoofd, op 24 januari 2002 een arrest gewezen waarvan het dictum luidt als volgt:

- 1) Artikel 1, lid 1, van richtlijn 77/187/EEG van de Raad van 14 februari 1977 inzake de onderlinge aanpassing van de wetgevingen der lidstaten betreffende het behoud van de rechten van de werknemers bij overgang van ondernemingen, vestigingen of onderdelen daarvan, moet aldus worden uitgelegd, dat deze laatste van toepassing is op een situatie waarin een opdrachtgever die de schoonmaak van lokalen bij overeenkomst had toevertrouwd aan een eerste ondernemer, die deze opdracht door een onderaannemer liet uitvoeren, deze overeenkomst beëindigt en voor de uitvoering van dezelfde werkzaamheden met een tweede ondernemer een nieuwe overeenkomst sluit, wanneer in dit kader geen enkel element van materiële of immateriële activa van de eerste ondernemer of de onderaannemer wordt overgenomen door de nieuwe ondernemer, maar de nieuwe ondernemer ingevolge een collectieve arbeidsovereenkomst een deel van de werknemers van de onderaannemer overneemt, op voorwaarde dat de overname van het personeel betrekking heeft op een wezenlijk deel — qua aantal en deskundigheid — van de werknemers die de onderaannemer voor de uitvoering van de in onderaanneming gegeven opdracht had ingezet.

- 2) Artikel 3, lid 1, van richtlijn 77/187 moet aldus worden uitgelegd, dat het er niet aan in de weg staat dat de overeenkomst of arbeidsverhouding van een werknemer die op de datum van de overgang van onderneming in de zin van artikel 1, lid 1, van die richtlijn in dienst is van de vervreemder, met de vervreemder wordt voortgezet, wanneer die werknemer zich verzet tegen de overdracht van zijn overeenkomst of arbeidsverhouding aan de verkrijger.

(¹) PB C 122 van 29.4.2000.